

[Finansministeren.]
mindelig Forstand slet ikke være anvendeligt.

Det ærede Medlem mente, at der fra Udlandets Side kunde være Betæneligheder ved den Forhøjelse, her foreslaas. Som jeg allerede sagde ved første Behandling, er jeg aldeles ikke i Tvivl om, at Udlandet gennem Ophævelse af Restaurationsskatten faar en Lettelse paa den udenlandske Spiritus, der betydeligt overvejer de Tillæg, der bliver paa udenlandsk Spiritus.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard motiverede det Standpunkt, det konservative Folkeparti endnu ikke havde taget, men agtede at tage — hvornaar, det ved jeg ikke, men forhaabentlig varer det ikke saa mange Minutter.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sammen med sit Parti i sin Betænkning givet Udtryk for Ønske om Restaurationsskattens Ophævelse og udtalt, at de ikke har noget imod det, der foreslaas sat i Stedet, men samtidig har de Betænelighed ved, at man giver Afkald paa Indtægter fra Statens Side.

Det er naturligvis et godt, skal vi sige, statskonservativt Standpunkt at hævde, at naar Staten en Gang har faaet fat i nogle Penge, maa den ikke mere give Afkald paa dem. Hvis der var nogen Nødvendighed for at være saa forsigtig i dette Øjeblik, skulde jeg ikke bebrejde de Konservative deres Standpunkt, men det forekommer mig dog, at man burde have stillet sig mere positivt til hele det Spørgsmaal, som foreligger.

I Virkeligheden er det, som de Konservative har imod dette Forslag, kun dette, at Staten ofrer de 5 Mill. Kr., det fremgaar af Betænkningen. Det er naturligvis et Standpunkt, man kan indtage, at Staten ikke skal opgve Penge; men jeg indtager altsaa det modsatte Standpunkt, jeg siger: Staten bør i dette Tilfælde ofre de 5 Mill. Kr. af denne indirekte Beskatning, og jeg tror, det vil volde Tilfredshed i de fleste Kredse. Efter det konservative Princip skulde der i Virkeligheden være foreslaaet Afgifter til Erstatning, som var 5 Mill. Kr. højere end dem, der nu er foreslaaet. Jeg tror ikke, det vilde have vakt nogen Tilfredsstillelse i den danske Befolkning.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte Kontrolbestemmelserne. Det er jo Bestemmelser, som har været drøftet i Udvalget og ogsaa med Erhvervenes Repræsentanter, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg vilde udtale mig nærmere om, hvorledes jeg tænkte mig Gennemførelsen af de Bestemmelser, her var Tale

om. Det vil jeg meget gerne gøre paa den Foranledning, det ærede Medlem gav mig, og jeg vilde maaske ogsaa have gjort det foruden, for saa vidt som jeg ved, at disse Kontrolbestemmelser har været drøftet i mange Kredse.

De Kontrolbestemmelser, der findes i § 13 i Lovforslaget om Omsætning, er naturligvis ikke tænkt som Bestemmelser, der skal gennemføres for noget som helst andet Formaal end dette at skaffe sig den nødvendige Kontrol. Hvis det er muligt at gennemføre Kontrollen paa en Maade, som er mindre generende eller lempeligere for Erhvervene, vil det naturligvis blive gjort. Der er intet som helst Ønske fra Administrationens Side om at anvende stærkere eller mere effektive Kontrolmidler end dem, der er absolut nødvendige, og jeg kan sige til det ærede Medlem, som jeg kan sige til andre, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, at det vil være en Garanti, at man fra Ministeriets Side vil forhandle med Erhvervene om Gennemførelsen af disse Kontrolbestemmelser. Jeg føler mig forvisset om, at man derved vil finde netop de Regler, som er nødvendige, og som passer for de forskellige Erhverv i det Forhold, det drejer sig om.

Jeg kan altsaa gentage, at Bestemmelserne ikke vil blive haandhævet paa stærkere Maade, end det er absolut nødvendigt; saa lempeligt som det er muligt, vil de blive haandhævet.

Til § 15, hvor der er Tale om Kontrolbestemmelser, er det af mig med Tilslutning fra Flertallet i Udvalget og nu ogsaa med Tilslutning fra det konservative Folkeparti — og jeg gaar i og for sig ogsaa ud fra, at det er med Tilslutning fra Venstre, selv om det ikke foreligger positivt — foreslaaet, at en Kontrolbestemmelse udgaar, fordi vi under Forhandlingerne i Udvalget er blevet enige om, at den mulig kunde misforstaas fra Erhvervenes Side som et Forsøg paa at lave Posekigeri, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte sig.

Det har aldrig været Hensigten dermed. Jeg vil tro, at denne Bestemmelse kan undværes, og jeg vil ogsaa tro, at det er med Tilfredshed, at man fra Erhvervsrepræsentanternes Side ser, at denne Bestemmelse udgaar. Det var jo et af de Punkter, der i Aftes under Forhandlingerne blev lagt ikke ringe Vægt paa.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte, at efter Bestemmelserne i § 3, 3die Stykke, kunde man komme til at betale 1 pCt. s Afgift to Gange, hvis den ene